

לכשרות של התפילין של בנו. [הגר"ש סטפנסקי שליט"א בזמן הניחום אבלים אישר שוב מעשה זה].

ירא וחרד על מצוותיו עד רגעי האחרונים

והרי ידע מו"ר את מצבו שהרי אמר למקורבו הדיין הגאון רבי ישראל ברגר שליט"א לעשות עמו את קנין הצוואה בחוה"מ משום דבר האבד. ואעפ"כ הזהירות המופלאה שלו באמירת דברי תורה במקום נקי ובגוף נקי [שכבר כתב רבינו יונה שהזהירות בזה היא מיסוד היראת השמים], ובכל פרט ופרט עם כל החשבונות לצאת את כל שיטות הפוסקים. [רבינו זצ"ל באחד השיעורים אמר שיש להזהר מלומר דברי תורה כנגד אויר בית הכסא שהדבר מצוי שהדלת פתוחה ואע"פ שאין רואין את הכסא עצמו מכל מקום האויר ג"כ דינו כצואה ויש לחוש לזה אפי' בבית הכסא של זמננו. ואמר רבינו ששאל על האויר שבין הדלת לרצפה (גם כאשר הדלת סגורה שמצוי שהדלת מוגבהת קצת מהארץ) והורו לו שאין לחוש לכך. ע"כ שמעתי. והעיר בנו הגרש"י אמר ששמע ממנו לדון שמעיקר דינא יש להתיר מטעם ס"ס חדא פלוגתת הרא"ש והרשב"א בצואה ברשות אחרת, ועוד דדנו רבנן בתראי דבתי כסאות דידן דינן כבית הכסא דפרסאי].

אוצר החכמה

מחילה לחבירו בפה ולא בלב

הגר"ר יעקב ברונפמן שליט"א ממקורבי רבינו זצ"ל כתב וז"ל: שאלתי את רבינו זצ"ל האם אדם שפגע בחבירו מאד, והחבר אינו מסוגל למחול, האם יש טעם שלכל הפחות ימחל לו בפיו ולא בלבו, האם זה יעשה איזה כפרה לפוגע. ואמר רבינו שלא רוצה לענות. ושאלתי